

ΑΙΤΙΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

Στίχοι ΠΩΛ ΜΕΝΕΣΤΡΕΛ

Μουσική: κ. Σάουθαν —

Ἡ Ἀθήνα τώρα ἔχει ἀλλάξει
Μὲ τῶν πραγμάτων τὴ νέα τάξι
Μὰ ὄχι—εὐτυχῶς—ἐκείνη
Τὴν Παναγιώτ' ἂν συναντήσης
Δὲν λέει «φιλιά» μὰ «μενυ κίσσις»
Καὶ ὁ πολιάς σ' ἐπιστολή του
«Σουιτχέρτ» καλεῖ τὴν ἐκλεκτὴ του

(Ρεφραίν)

Μὲ τοὺς Βρεταννοὺς ἐμεῖς
Ἔχουμε κοινὰ σημεῖα
Τὸ συναίσθημα τιμῆς
Καὶ ψυχὴ στὴν τρικυμία
Ἔχουν Σκῶττ... Ἐμεῖς Τσολιά
Τί Λονδίνο... Τί Ἀθήνα;
Γιῶργο οἱ δυὸ μὰς Βασιληά
Ζήτω τὸ οὐίσκυ κι' ἡ ρετσίνα.

Ἔστω καὶ δίχως νὰ μιλήσης
Ἔρχεσαι εἰς συνεννοήσεις
Γιατὶ τὰ χεῖλη ἂν σιωποῦνε
Τὰ μάτια κι' οἱ καρδιές μιλοῦνε.
Βλέπεις νὰ λήῃ τὸ μοδιστράκι
«Χάου ντοῦ γιοῦ ντοῦ» τ' ἀεροποράκι
Κι' ὁ Μενιδιάτης πλέον ξέρει
Νὰ τραγουδᾷ τὸ Τιπεραίρυ.

Ἡ νέα τάξις δὲν θά ἦτο
Ἄν δὲν ὑπῆρχεν ὁ Μπενίτο
Αὐτὸς μὲ μιά του κουτουράδα
Ἀγγλία ἔνωσε κι' Ἑλλάδα
Ἐνῶ ἀγωνίζεται μὲ θάρρος
Ἀῖ λάθ γιοῦ» γράφει ὁ Φαντάρος
Καὶ «νταρλίν» ἀπαντάει ἐκείνη
Κορόϊδο ποῦσαι Μουσσολίνι.

Τὸ ἀνωτέρω νέο τραγοῦδι μαζὶ μὲ
τὶς γνωστὰς ἐπιτυχίες τοῦ ρεπερτορίου
τῆς ἐτραγουδῆσε χθὲς ἡ ἐκλεκτὴ ντιζέζ
δὲς Σοφία Βέμπο εἰς τοὺς νοσηλευο-
μένους εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τραυμα-
τίας προκαλέσασα θερμὰς ἐκδηλώσεις.

ΜΑΣ ΧΩΡΙΖΕΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Γτίχοι: Κ. ΚΟΦΙΝΙΩΤΗ.

Μουσική: Μ. ΣΟΥΓΙΟΥΛ.

MAESTOSO.

Ούτε να δακρυάπο μάτιας μ' αχλὺς λησὶ τ' αὐτῶν
 ἐνός μας τόπι κ' ἄντρωσι λὶ ἢ πρὸς καθεὶς μας τῶν ἀνὰ πόλεμ' ἡ σὴ Ἀφροίτη
 κείραστ' ἡ τριῖδα τὸ κα λει εἶναι σὶ γέρεσ' αὐτῆς γὰρ ἡ γὰρ
 τί λει Για τὰ με γὰ λὰ τῆς αὐτῆς ἰδανὶ κα Για μὲς ἡ πᾶς μορφῆς αὐτῶν
 γι λει Ναι ποτε ψε με ν' ἐλάσασ' ἄν κα Μὰ χωρὶς τοῦ πό λε μος
 μὰ βερὶ ἡ ἐλ πὶ ὅα Πῶς γιὰ τὴν αὐτῆς βατρίδα Φεύ γὰρ τῶν ἀντῶν
 τῆς Μὰ χωρὶς τοῦ πό λε μος Κι ἀντὶ τὴν αὐτῆς σὴ ψυχῆ σου
 φέρνε με σὶ τὴν ἀντῶν σου κα γυρίσω νι κη τῆς
 ὁ γέρας.

Παρέα θέλω σὶ τὴν μαννούλα μου νὰ κάνης,
 σὶ τὴν μάννα ποῦχε τὸ κουράγιο νὰ μοῦ πῇ:
 «ἢ νὰ γυρίσῃς νικητὴς ἢ νὰ πεθάνῃς»
 κι' ὅς εἰμαι ἡ μόνη τῆς χαρὰ μὲς σὶ τὴν ζωῇ.

Κι' ἐγὼ ἐκεῖ κάτω στοῦ πολέμου τὴν ἀντάρα
 ποῦ ἡ θύμῃς σ' αὐτὴ μὲς σὶ τὴν σκέψῃ μου θὰ ζῇ
 θὰ πολέμω μ' ἕνα σκοπὸ καὶ μὴ λαχτάρα
 πὼς θὰ γιορτάσωμε τὴν νίκη μας μαζὶ.

Τὸ τραγούδι αὐτὸ θὰ τὸ ἀκούσετε τὴν Παρασκευὴ τὸ βράδυ ἀπὸ
 τὴν δίδω Σοφία Βέμπο καὶ τὴν ὀρχήστρα τῆς.

This image shows a page of handwritten musical notation, likely a score for a piano piece. The notation is written on multiple staves, with complex rhythmic patterns and a large circular library stamp in the center. The stamp contains the text "BIBLIOTHEQUE" and "MUSIQUE". The musical notation includes various notes, rests, and dynamic markings, suggesting a piece of music with a rich harmonic and melodic texture. The handwriting is in ink on aged paper, and the overall appearance is that of a historical musical manuscript.

Σημείωσις.—Οἱ στίχοι τῆς παρωδίας εἰς τὴν ἀκόλουθον σελίδα.

Στή Λάρ'σα βγαίν' ο Αύγερινός

Στόν πόλ' μ' βγήκε ο 'Ιταλός
κι' ό τσολιός τοῦ λέει
"Εβγα Μουσολίνι
μέ τοῦ φουστάν ς' τό κουρουμπλι

γιατί δέ βγαίνεις κατά δῶ
κ' έχω μιὰ ὄρεξ' οὐρέ νά σ' δῶ
κι' ἐκεῖ σάπάν σαπάν στήν Κορυτσᾶ
λέν τὰ πηδιά μας οὔλα
"Ελα παραδοῦ οὐρέ γιά νά σέ δῶ
[κι' ἐγώ.

Γιατί δέν βναίνεις νά σ' ἰδῶ
οὐρέ γιατί μᾶς κάνεις τὸ λαγό.

Καίει ὁ ἥλιος καίει
καίει μανάραμ' καίει
κι' αὐτοὶ μιλᾶν γιά χιόνια
λάσπες κι' ἡ βροχές.

Τόν πόλ'μο μῶρ' τί τόν ἤθελες
καί σέ περιγελοῦνε
οἱ ἄντρες σά σέ δοῦνε

Παράτα την μῶρ' τήν παλληκαρι
τά τάνκς καί τὰ κανόνια
δέν εἶναι μακαρόνια.
Ποῦς' ὦρέ Μπενίτο

Κρυμμένος στή σπηλιά
οὐρέ κατέβ' παρά κάτω
φοβᾶμαι τόν τσοουλιά.

Παιδιά τῆς 'Ελλάδος παιδιά

Μέσ' τοὺς δρόμους τριγυρνᾶνε
οἱ μανάδες καί κυτᾶνε ν' ἀντικρύσουνε
τὰ παιδιά τους πού ὀρκιστήκαν
νά νικήσουνε.

Μὰ γιά κείνους πούχουν φύγει
καί ἡ δόξα τοὺς τυλίγει ἄς χαθεῖμαστε
καί ποτέ καμμιὰ ἄς μὴ κλάψη
Κάθε πόνος τῆς ἄς θάψη
κι' ἄς εὐχόμαστε :

Παιδιά τῆς 'Ελλάδος παιδιά
πού σκληρὰ πολεμάτε πάνω στά βουνά
Παιδιά στὴ γλυκειὰ Παναγιά
προσευχόμαστε ὅλες νάρθετε ξανά.

Λέω ὅσες ἀγαποῦνε
καί γιά κάποιον ξεγυρτᾶνε καί στενάζουν
πῶς ἡ πίκρα καί ἡ τρεμούλα
σέ μιὰ τίμια Ἑλληνοπούλα
δέν ταιριάζουνε.

Ἑλληνίδες τοῦ Ζαλόγγου
καί τῆς πόλης καί τοῦ λόγγου
καί Ηλιακώτισσες

Ὅσο καί πικρὰ ἂν πονοῦμε
ὑπερήφανα ἄς ποῦμε σὰν Σουλιώτισσες

Ρ ε φ ρ α ἰ ν

Μέ τις νίκης τὰ κλαδιά
σᾶς προσμένουμε παιδιά.

Τὸ ἱταλικὸ μπαλόνη

ΝΤΟΥΤΣΕ: Λίγο ἀέρα ἀκόμη.. Μπενίσιμο! "Ετσι
θὰ φαίνεσαι μεγάλο καί πιό ἐπιβλητικό